

[K. Axel Nielsen.]

Særudtalelsen gælder endvidere spørgsmålet om, til hvilken kurs skadesforsikrings-selskaberne i deres årsregnskab skal opføre beholdningen af børsnoterede obligationer. Lovforslaget tillader, at obligationerne opføres til et gennemsnit af indtil 5 års kurser, medens rådsformand Kofoed er af den opfattelse, at brug af gennemsnitskurser i skadesforsikrings-selskaber er uheldig. Særlig peger han på det uheldige i, at brug af gennemsnitskurser vil kunne benyttes til udbetaling af større aktieudbytte, end regnskabet ellers ville berettige til.

Særudtalelsen i betænkningen kan ikke ganske acceptere lovforslagets bestemmelser om overdragelse af skadesforsikringsbestand fra et selskab til et andet, idet disse bestemmelser betegnes som et brud på den almindelige retsregel om, at ingen er pligtig at tale, at en debitor sætter en anden debitor i sit sted.

Endelig tager særudtalelsen afstand fra bestemmelserne i lovforslagets § 130, stk. 2, hvorefter det tillades Lloyds herværende korrespondenter at drive erhvervsvirksomhed uden at være registreret som dansk selskab.

På alle de nævnte områder følger lovforslaget flertalsbetænkningen.

Jeg skal ikke her ved lovforslagets første behandling tage bindende standpunkt til løsningen af disse principielle spørgsmål, men jeg skal ikke lægge skjul på, at rådsformand Kofoeds, som det synes mig, velbegrundede særstandpunkter tiltaler mig.

Betænkningen er just ikke sommerferielæsning. Den er prisværdig kortfattet og systematisk opbygget; måske er dog kravet til kortfattedhed drevet for vidt. Det er således påfaldende, at bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 3, der er enslydende med den tilsvarende bestemmelse i livsforsikringsloven af 1914, hvorefter godkendelse af et nyt selskab ikke kan nægtes med den begrundelse, at der ikke er behov for selskabet, slet ikke omtales i betænkningen. Det er påfaldende, fordi det af bilag 1 til betænkningen fremgår, at netop dette spørgsmål har beskæftiget udvalget. Bilag 1 indeholder to spørgsmål, som udvalgets formand har stillet kolleger i en række fremmede lande, og det første spørgsmål er netop spørgsmålet om, hvorvidt adgangen til at

drive livsforsikringsvirksomhed i det pågældende land er fri. Af svarene synes det at fremgå, at der kun i England er fuld frihed, medens det for de øvrige adspurgte gælder, at staten i varierende grad har kontrol med oprettelsen af nye livsforsikrings-selskaber. Kun Norge har en til den danske regel svarende bestemmelse. Bestemmelsen har sikkert været velbegrundet i 1914 ud fra den tids forhold og den tids tankegang, men nu i rationaliseringens tidsalder kan det vel være rimeligt at spørge, om der bør være fuldstændig frihed til at oprette et ubegrænset antal livsforsikrings-selskaber, ja, om vi i det hele taget bør have flere, end vi har. Få, men store selskaber må give den billigste form for forsikringer. Jeg skal afholde mig fra nu at tage endelig stilling til bestemmelsen, men denne og de øvrige principielle spørgsmål, som jeg har nævnt, vil jeg være glad for at få udførligt belyst i udvalget.

I øvrigt vil jeg udtale min anerkendelse af, at den højtærede handelsminister så hurtigt efter betænkningens afgivelse har taget initiativ til at få gennemført en ny lovgivning for forsikringsvirksomhed. Jeg er enig i, at det er påkrævet nu at få skabt klare lovbestemmelser på dette område, og derfor kan jeg på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Jeg kommer derefter til forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser. Det udvalg, jeg nævnte før, havde også til opgave at undersøge, om der bør tillades pensionskasser større frihed ved anbringelsen af kassernes midler. Hele udvalget går — efter udførligt at have redegjort for de modstående hensyn, der gør sig gældende — ind for, at pensionskasser bør være undergivet de samme regler som livsforsikrings-selskaber med hensyn til måden, hvorpå midlerne kan anbringes. Jeg kan ganske slutte mig til udvalgets og den højtærede handelsministers indstilling og kan på mit partis vegne give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag.

Paabød: Det foreliggende lovforslag om forsikringsvirksomhed er særdeles godt forberedt. Lovforslaget følger på alle væsentlige punkter det forslag, som er udarbejdet af det udvalg, som handelsministeriet nedsatte i 1952, og som afgav betænkning i